

Sygn. akt: I C 977/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chwast

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2018 r. w Olkuszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.

przeciwko O. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

W dniu 5 października 2016 r. powód E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko O. S., domagając się od niej zapłaty kwoty 211,23 złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 6 października 2016 r. do dnia zapłaty, ponadto powód domagał się zasądzenia zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30 zł i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu wyjaśniono, że dochodzona wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną z (...) Sp. z o.o. w W. umowy o świadczenie usług z dnia 14 maja 2013 r. Według zapisów umowy (...) Sp. z o.o. zobowiązał się do świadczenia usług polegających na dostarczaniu dostępu do telewizji w zamian za uiszczaną opłatę abonamentową. Strona pozwana nie wywiązała się z powyższych obowiązków, w związku z czym z dniem 1 lipca 2014 r. umowa została rozwiązana. Na zadłużenie pozwanej składa się należność z dokumentu księgowego oznaczonego (...), w tym 180 zł tytułem sumy niezapłaconych dokumentów księgowych oraz 31,23 zł tytułem odsetek naliczonych zgodnie z zapisami umowy do dnia wytoczenia powództwa. W dniu 20 kwietnia 2015 r. wierzyciel pierwotny (...) S.A. dokonał przelewu wierzytelności przysługującej od pozwanego na rzecz powoda.

W dniu 17 stycznia 2017 r. wydany został nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, uwzględniający żądanie pozwu w całości.

Sprzeciw od tego nakazu złożyła w ustawowym terminie pozwana, zarzucając nieistnienie zobowiązania, ponieważ zgodnie z ustaleniami z konsultantem usługodawcy zakończyła umowę z (...) Sp. z o.o., a nowym abonentem na podstawie nowej umowy został, zgodnie z tymi ustaleniami, jej mąż. W wyznaczonym terminie pozwana również zwróciła sprzęt spółce (...). Naliczone opłaty są więc, zdaniem pozwanej, bezpodstawne. Pozwana składała

telefonicznie reklamację, która w ogóle nie została rozpatrzona. Na tej podstawie pozwana wносиła o oddalenie powództwa. Z ostrożności procesowej pozwana podniosła ponadto zarzut przedawnienia [k. 31].

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 14 maja 2013 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarł z pozwaną O. S. umowę o świadczenie usług, na podstawie której (...) sp. z o.o. zobowiązała się do świadczenia na rzecz pozwanego usług wskazanych szczegółowo w umowie, w zakresie dostarczania programów telewizyjnych. Umowa została zawarta na okres 18 miesięcy + miesiąc aktywacji.

[dowód: umowa o świadczenie usług, k. 15]

W dniu 30 maja 2014 r. O. S. w uzgodnieniu z przedstawicielem (...) S.A. (następcą prawnym (...) sp. z o.o.) rozwiązała umowę z dnia 14 maja 2013 r. i w to miejsce umowę na kolejny okres z (...) S.A. zawarł jej mąż P. S..

[dowód: umowa o świadczenie usług, k. 32]

Pozwana zwróciła w dniu 11 czerwca 2014 r. sprzęt otrzymany przy zawarciu umowy od (...) sp. z o.o.

[dowód: potwierdzenie zwrotu sprzętu, k. 33]

W dniu 22 sierpnia 2014 roku (...) S.A. wystawił notę obciążeniową, w której informował pozwaną, że obciąża ją kwotą 182 zł, obejmującą „karę za zerwanie warunków promocji dodatkowej”

[dowód: nota obciążeniowa k. 14]

E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. na mocy umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 20 kwietnia 2015 roku nabył od (...) S.A. wierzytelność przysługującą względem O. S..

[dowód: zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności k.16]

E. D. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. skierował do pozwanej w dniu 22 maja 2015 r. zawiadomienie, iż z dniem 20 kwietnia 2015 r. wierzytelność w kwocie 192,87 zł z tytułu noty obciążeniowej z dnia 22 sierpnia 2014 r. została przelana na rzecz powoda i wezwał pozwaną do zapłaty tej kwoty.

[dowód: zawiadomienie k. 17-18]

Dowody w postaci dokumentów wyżej opisanych, stanowiące podstawę ustaleń faktycznych sądu, nie były kwestionowane, dlatego też uznano je za zgodne ze stanem rzeczywistym.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie. Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym podniosła zarzut nieistnienia wierzytelności, a nadto - w toku procesu - zarzut przedawnienia. Zgodnie z art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne, w niniejszym przypadku na powodzie. Z dokumentów przedstawionych przez powoda wynikają jedynie trzy okoliczności faktyczne. Po pierwsze – że pozwana zawarła z (...) Sp. z o.o. umowę o świadczenie usług w zakresie dostarczania programów telewizyjnych. Po drugie – że spółka (...) wystawiła notę obciążeniową na kwotę 182 zł „z tytułu kary za zerwanie warunków promocji dodatkowej”. Po trzecie wreszcie – że doszło do zawarcia umowy przelewu wierzytelności pomiędzy (...) S.A. a powodem. Brak jest natomiast dowodów, które by wskazywały, że istnieje wierzytelność wymieniona w notce obciążeniowej z tytułu kary umownej. Pozwana kwestionowała jednak istnienie podstaw do obciążenia jej karą umowną, wyjaśniając, że nie doszło do jednostronnego rozwiązania umowy, a jedynie do zmiany po stronie podmiotu wskazanego jako abonent – w miejsce pozwanej wstąpił jej mąż. Na tle ustalonego stanu faktycznego sprawy nie da się stwierdzić, czy wspomniana kara umowna została naliczona prawidłowo. Dołączenie dokumentów, z których by wynikało w jakich warunkach usługodawca jest uprawniony do naliczenia kary umownej

oraz w jakiej wysokości jest obowiązkiem powoda, na którym spoczywa ciężar udowodnienia istnienia dochodzonego roszczenia. Domagając się zapłaty kwoty z tytułu kary umownej, powód winien był udowodnić nie tylko nabycie wierzytelności w drodze przelewu (co uczynił), ale także fakt, iż wierzytelność ta przysługiwała zbywcy – (...) S.A. Z umowy o świadczenie usług w zakresie dostarczania programów telewizyjnych nie wynika, by strony przewidziały kary umowne, a jeżeli tak to po spełnieniu jakich przesłanek. Treść wspomnianej noty obciążeniowej sugeruje, że kara umowna została naliczona za zerwanie warunków promocji dodatkowej. Kara umowna może być zastrzeżona jedynie w umowie w warunkach określonych w art. 483 § 1 kc. Skoro powód nie udowodnił, że w niniejszym przypadku zaistniały okoliczności pozwalające na obciążenie abonenta usług karą umowną, nie można uznać żądania pozwu za usprawiedliwione.

Mając na uwadze, że powód wywodził swe uprawnienie do żądania od pozwanej objętej pozvem kwoty z umowy przelewu wierzytelności, a więc z umowy, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza) (art. 509 § 1 kc), powództwo mogło być uwzględnione jedynie w razie istnienia wierzytelności w dacie zawarcia umowy. W sytuacji, gdy - jak wyżej wskazano - powód tej okoliczności nie udowodnił, powództwo należało oddalić na podstawie powołanych przepisów. Z przedstawionych względów orzeczono jak w sentencji.

SSR Michał Siemieniec